

משנה - חגיגה

פרק א - משנה ח

הַתֵּר נְדָרִים פּוֹרְחִין בְּאֵוִיר, וְאֵין לָהֶם עַל מֵה שְׁיִסְמְכוּ.
הַלְכוֹת שַׁבָּת, חֲגִיגוֹת וְהַמְעִילוֹת, הָרִי הֵם כְּהַרְרִים הַתְּלוּיִין
בְּשַׁעֲרָה, שֶׁהֵן מְקַרָּא מַעֵט וְהַלְכוֹת מְרַבּוֹת. הַדִּינִין {כג}
וְהַעֲבֹדוֹת {כד}, הַטְּהָרוֹת {כה} וְהַטְּמָאוֹת {כו} וְעֵרְיוֹת {כז}, יֵשׁ
לָהֶן עַל מֵה שְׁיִסְמְכוּ. הֵן הֵן גּוֹפֵי תוֹרָה:

פרק ב - משנה א

אֵין דוֹרְשִׁין בְּעֵרְיוֹת בְּשִׁלְשָׁה {א}. וְלֹא בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית
בְּשָׁנִים. וְלֹא בְּמַרְכָּבָה בְּיַחֲד, אֲלֵא אִם כֵּן הָיָה חֶכֶם וַיִּמְבִּין
מִדַּעְתּוֹ. כָּל הַמְּסַתְּפֵל בְּאַרְבַּעַה דְּבָרִים, רָאוּי לוֹ כְּאֵלוֹ לֹא
בָּא לְעוֹלָם, מֵה לְמַעְלָה, מֵה לְמַטָּה, מֵה לְפָנִים, וּמֵה
לְאַחֲרֵי. וְכָל שֶׁלֹּא חָס עַל כְּבוֹד קוֹנוֹ, רָאוּי לוֹ שֶׁלֹּא בָּא
לְעוֹלָם: